

[Valdemar Thomsen.]

lige saa høj Grad kan være en misforstaaet Bypatriotisme, som er Skyld i, at det rigtige Resultat ikke opnaas.

Det maa haabes, at der af rette vedkommende i Løbet af de 5 Aar, der nu gives, maa kunne findes en Form, som i endnu højere Grad, end Tilfældet er for Øjeblikket, giver Mulighed for en Billiggørelse af Elektricitetsforsyningen. Det vil have umaadelig stor Betydning for alle Parter og ikke mindst for Landbruget.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jørgen Gram: Det kan vel ikke lønne sig at anstille mange Betragtninger over Hensigtsmæssigheden med at faa et Medlem mere ind i Elektricitetsraadet. Min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen, har været inde paa, at det, at Tallet bliver større, ikke betyder en Forbedring i et Udvalg. Jeg vil dertil føje, at der efter min Mening ingen saglig Begrundelse er derfor. Vi kan vel gaa ud fra, at Elektricitetsraadets Afgørelse i de forskellige Sager ikke vilde være blevet en anden, selv om det havde haft dette Medlem tidligere. Og hvis man spørger, om de forskellige Erklæringer, der er afgivet af Elektricitetsraadet, vilde være blevet fulgt bedre, saafremt dette Medlem havde været der før, tror jeg, at man ogsaa maa besvare dette benægtende.

Naar Elektricitetsraadet nu i en Aarrække har udført et bestemt Arbejde, synes det mig, at det vilde have været betimeligt, om man havde hørt noget om dette Arbejde ved Fremsettelsen af Lovforslaget. Der er overhovedet ingen Oplysninger kommet herom. Vi hørte lige af det ærede Medlem Hr. Rager noget om, hvad Elektricitetsraadet har lavet; efter min Mening burde man have haft det allerede i Bemærkningerne til Lovforslaget.

De forskellige Medlemmer har talt om, hvorvidt Elektricitetsraadet havde løst sin Opgave eller ej. Det første, der blev sagt, var, at det havde løst de Opgaver, der var sat det; det sidste, der blev sagt af det ærede Medlem Hr. Rager, var, at det var saa la-la. Jeg tillader mig at sige, at Elektricitetsraadet ikke har løst sin Opgave, men jeg skynder mig at tilføje, at det er ikke de Mænds Skyld, som har været i Spidsen for Elektricitetsraadet. De Herrer, som er teknisk sagkyndige, har min allerstørste Agtelse, men som Opgaven er stillet, kan den ikke løses.

Ved Behandlingen af Loven for 5 Aar

siden udtalte det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.), at hvis vi fik den store Autoritet paa dette Omraade, som Elektricitetsraadet skulde være, nærer jeg, sagde det ærede Medlem, den sikre Forventning, at ingen Kommunalmand eller andre Personer, der handler paa andres Vegne, vil skride til Anlæg eller Udvidelse af Elektricitetsværker, som efter den højeste Sagkundskabs Opfattelse ikke er teknisk og navnlig økonomisk forsvarlige. Og det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, at der var næppe Tvivl om, at de Raad, der vilde komme fra Elektricitetsraadet, vilde blive hørt, og at Sagerne sikkert vilde være afgjort ved de Raad, der kom.

Det er imidlertid gaaet ganske modsat det, man forventede. Vi har i det ene Nummer efter det andet af elektriske Tidsskrifter, hvor dette oplyses, set Eksempel paa Eksempel paa, at næsten intet af det, som Elektricitetsraadet havde henvist til som det mest forsvarlige økonomisk og samfundsmæssigt set, er blevet fulgt. Endnu saa sent som den 7. Januar 1940, efter at det Medlem, der nu kommer ind som reelt Medlem af Elektricitetsraadet, har været tilforordnet, ser vi Eksempler paa, at det, at dette nye Medlem er kommet ind, ikke har virket i den Retning, man havde tænkt sig. Elektricitetsraadet har efter min Mening med stor Dygtighed Gang paa Gang paapeget det centrale i Sagen, men det viser sig, at lokalpatriotiske Interesser er stærkere end de samfundsmæssige og de økonomiske Hensyn, saa det i Øjeblikket er saadan, mener jeg, at Elektricitetsraadet staar som en Barnepige, der prædiker Moral til alle Sider, og som næsten ingen gider høre.

Det er baade de private Værker, de kommunale Værker og ogsaa de større Forsyningsselskaber, som det ogsaa lige er nævnt, der ikke ønsker at høre det, som den største Autoritet siger. Det ser ogsaa noget mærkeligt ud, naar Medlemmer af selve Elektricitetsraadet, der har været med til en Indstilling, ikke kan faa deres egne Værker, som de repræsenterer, til at høre det høje Raad. Og det ser end yderligere mærkeligt ud, at selve Generaldirektoratet for Post og Telegrafien i et enkelt Tilfælde staar som Modstander og ikke vil høre det, som den højeste Sagkundskab paa dette Omraade her i Landet siger. Man kan ikke i Længden opretholde saadanne Tilstande.

Hvordan gaar det paa andre Omraader? Der staar i Loven, at ingen Udvidelse kan paabegyndes, forinden man er færdig med den Behandling, der skal foregaa mellem Elektricitetsraadet og det paagældende Værk.